

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Sigillum Sacramentale Ad quos se extendat

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

sigillum, sed etiam omnis ad quem notitia Confessionis quoquo modo pertinet, ut dicemus †.

SIGILLUM SACRAMENTALE
Ad quos se extendat.

In primis
Confessarii.
Etiā sciam.

1. IN primis ergo sacramentale sigillum servare tenetur Confessarius, non solum verus, sed etiam fictus. Si enim laicus, fingens se Sacerdotem confessionem audiret, teneretur illam tacere sub sigillo non solum naturali, sed etiam sacramentali: nam eo ipso, quod pœnitens bona fide venit ad Confessionem animo efficiendi Sacramentum, revelatio Confessionis cedit in injuriam Sacramenti, Ochagavia de sacr. tr. 3. de sigillo q. 2. n. 4. & alii, contra Toletum l. 2. cap. 16. num. 15. p. 5. t. 11. res. 15. Immo id etiam procedere contra Ochagaviā n. 8. si laicus non se fingeret Sacerdotem, sed pœnitens ipsi bona fide confiteretur, existimans in absentia Sacerdotis absolvere posse: nam etiam tunc cognosceret peccata in confessione intentionaliter sacramentali Hurtadus de sacram. disp. 12. diff. 3. ibid. res. 13.

Etiā si adhibeatur in necessitate non tanquam Confessarius.

3. Contra vero, ait Sorus in 4. d. 18. q. 4. art. 7. & post illum recentiores communiter, si laicus audiat Confessionem ex aliqua necessitate: nam tunc non cognoscit peccatum ex confessione sacramentali, ne intentionaliter quidem. Quod à fortiori dicendum foret cum Maldero de sigillo c. 23. in casu, quo laicus assumeretur cum Sacerdote, ad majorem erubescerentiam Confessionem auditurus. Sed Fagundez pr. 2. lib. 6. cap. 6. num. 5. ait sigillum sacramentale obligare etiam in hoc casu, nam Confessio illa fit modo sacramentali, quod satis est ad obligationem sigilli, cum sigillum sit gratiæ pœnitentis, & gratiæ ampliandæ. Stando autem in prima sententia, advertit Onuphrius de sigillo sect. 3. question. 1. dub. 5. laicum illum ad eodē stricto sigillo teneri ut nec iudex illum possit interro-

gare, nec ipse ex metu mortis revelare part. 5. t. 11. res. 14.

4. Ex quibus patet, in Confessione, quæ sit in naufragio, peste, & similibus casibus publicè obligari ad sigillum tam Confessarium, quàm circumstantes, ut nec inter se loqui possint de peccatis auditis, Fagund. cap. 5. num. 1. p. 5. t. 11. res. solus. 23.

Aut audiat Confessionem publicam in naufragio, &c.

5. Tenetur autem Confessarius sive verus, sive fictus, ad sacrum sigillum, etiam si Confessionem audire incipiat in verus, si revera pœnitens peccata sua bona fide ei communicat, sive ille, qui propè Confessionarium constitutus invitatus audit confessionem Malderus cap. 9. p. 5. t. 11. res. 34. Item etiam si pœnitens non afferat dolorem, & propositum sufficientem, ait Ochagavia de sacr. tractat. 3. question. 2. numer. 7. Secus si nullum, nam in primo casu pœnitens habet animum se accusandi, ut Ecclesiæ aliquo modo satisfaciatur part. 5. tract. 1. resolutione 26.

Et Confessarius quilibet, etiam si auri-ve incipiat Confessionem invitatus.

6. Deinde, tenetur servare sacrum sigillum is, cui Sacerdos alterius Confessionem impiè revelaret, & qui ab hoc iniquè audiret, & sic successive: quicumque enim habet notitiam ortam ex Confessione, sive licitam, sive illicitam, mediatam sive immediatam, tenetur sigillo † quia ubi semel peccatum afficitur obligatione sigilli ratione sacramenti, semper transit cum hoc onere part. 5. tract. 11. res. 7.

Itē quicumque notitiam Confessionis haberet mediate, vel immediate.

7. Contra vero, ait Hurtad. de sacr. disp. 12. diff. 3. si Confessarius revelaret Confessionem de licentia pœnitentis: nam in tali casu pœnitens cedit juri suo, & tollit à Confessario obligationem sigilli. Sed ego cenfeo cum Moscoso tract. 7. cap. 15. num. 7. obligari ad sigillum etiam hunc, & pœnitentem dare licentiam Confessario cum hoc onere, saltem interpretativè, part. 5. tom. 11. resolutione 11.

Etiā cum licentia pœnitentis.

8. Id quod etiam dicendum est in casu, quo Confessarius parum doctus de licentia pœnitentis consulit peritorem circa aliquod dubium conscientiæ. In quo casu peculiare est, quod Confessarius par-

Ad petendum consilium.

participat actum clavium quoad scientiam supplens defectum Confessarii, ita ut eo ipso & Confessario confurgat in rege minister ad tale munus sufficiens. Ita Suarez *sect. 4. num. 6.* contra Vasquez *in 3. part. tom. 4. disputat. 93. art. 4. dub. 2. numer. 10. part. 5. tractat. 11. resol. 11. §. Sed hac,* ante medium. † hoc loco Auctor retractat opinionem, quæ probabilior visa sibi fuerat *in part. 2. tract. 15. resolut. 14.*

Vel auctoritatem in reservata.

9. Et eadem obligatione ligatur superior, à quo petitur facultas pro casu reservato, sive pœnitens illi confiteatur, sive Confessarius ante, vel post Confessionem, auctoritatem ab eo postulet, quia peccatum detegitur illi ut habenti claves, & Christus non videtur dedisse potestatem casus reservandi absque onere sigilli, aliàs Confessio fieret odiosa. Ubi etiam adverte, quod, cum Confessarius in tali casu non possit aliquo modo aperire superiori pœnitentem, cavere debet superior à nimia inquisitione, per quam venire possit in notitiam illius. Et hæc docet Praepositus *in 3. part. question. 11. num. 23* & alii multi, refragante Vasquez *ubi sup. num. 13. part. 5. tom. 11. resolut. 12.*

In quo casu superior non potest investire de pœnitente.

10. Immo existimo cum Fagundez *c. 6. num. 23.* contra Suarez *ubi supra,* quod si pœnitens, priusquam ad Confessionem accedat, consular virum doctum de re pertinente, & in ordine ad confessionem, talis consiliarius teneatur ad sacrum sigillum; quia licet talem notitiam non habeat, ex confessione, vel per confessionem, habet tamen in ordine ad illam, & aliquo modo participat usum clavium scientiæ, dirigendo pœnitentem ad confitendum, & faciendo id, quod facere deberet Confessarius, si doctus esset. Unde recte inquit Medin. *lib. 1. cap. 14. §. 36.* quod talis consiliarius non possit talem notitiam manifestare Praelato præcipienti sub excommunicatione, *part. 5. tr. 11. resolut. 14.*

ITEM tenetur, qui chartam peccatorum

11. Teneretur præterea ad sacrum sigillum, quicumque inveniret chartam, in qua quis sua peccata scripsisset. Ratio

Summa Diana.

est, quia aut scripta sunt ad virum doctum pro consilio, aut ad memoriam juvenandam in confitendo. Et tunc aut confessio adhuc non sunt, aut jam confessio sunt. Et in primo quidem casu consiliarius assumitur tanquam persona necessaria ad confessionem: in secundo, scheda illa dici potest confessio inchoata: in tertio deinde peccata jam manent affecta sigillo confessionis, sicut si Confessarius confessionem alicui revelasset. Ita Fagundez *cap. 5. num. 16.* contra Sorum *de secreto quest. 3. dub. 3. n. 3. p. 3. r. 4. resolut. 10.* & *part. 5. tract. 11. resolut. 27.* Vide V. Index *num. 3.*

catorum invenit.

12. Rursus, immo potiori jure tenetur ad sacrum sigillum, qui sive casu, sive industria confitentem audiret; quia jam audit in confessione. Quod etiam procedit de eo, qui intelligit confitentem per nutus, & signa, vel surdistrum alius confitentem. Ita Onuphrius *de sigillo sect. 3. quest. unic. dub. 2.* & alii communiter contra Sorum *in 4. d. 18. q. 14. art. 5. p. 5. tit. 11. resolut. 16.*

Aut confitentem audit.

Eriam per nutus.

13. Ipse autem pœnitens non tenetur servare sacrum sigillum in non manifestanda pœnitentia, quia tota sigilli ratio ad favorem pœnitentis spectat: peccaret nihilominus mortaliter contra sigillum naturale, si proderet ea, ex quibus confessarii fama, vel honor notabiliter læderetur: præterquam in casibus, in quibus à jure exigitur, ut si à confessario ad malum sollicitatur, &c. Tannerus *tom. 4. disputat. 6. question. 9. dub. 6. num. 135.* contra Paludanum *in 4. dist. 21. quest. 3. num. 61. part. 5. tr. 11. resolut. 9.*

Et licet non teneatur ipse pœnitens.

14. At ex hoc non licet inferre quod interpretes non teneantur servare sacrum sigillum: quia, quamvis teneat ex parte pœnitentis, qui eo mediante confiteretur, nihilominus cognoscit peccatum pœnitentis ex confessione inchoativè sacramentali; nam medio ipso, & per ipsum confessio fit, & peccata clavibus subjiciuntur. Et alioqui si pœnitentes scirent, interpretem non teneri sacro sigillo, nunquam illud adhiberetur, quod multos re-

Interpres confessionis.

Nannu moveret,

moveret, vel saltē retardaret à confessione, quæ multoties expedit fieri per interpretem. Henriquez *lib. 3. cap. 19. num. 9.* & alii quamplurimi, contra Sorum *question. 4. artic. 5. part. 5. tract. 11. vers. 48.*

SIGILLVM SACRAMENTALE
ad quæ se extendat.

SUB sigillo
cadunt pec-
cata.
Et quæcum-
que ad expli-
canda pecca-
ta dicuntur
à confitente.

Videamus nunc, quæ sint, quæ cadunt sub sigillo sacramentali. Ad sigillum confessionis pertinent non solum peccata mortalia, & venialia, nec non circumstantia, & ea omnia, quæ ad explicanda peccata sunt necessaria, sed etiam ea, quæ sunt utilia, immò & quæ nec utilia sunt; dum à pœnitente ad ea explicanda dicuntur. Et in hoc tolerari debent à Confessariis, ut ad peccatorum manifestationem animentur, dum sciunt à Confessatio servanda esse sub sigillo. Ita Malderus *de sigillo cap. 18. part. 3. tract. 4. resolutione 111. §. Dicos. & part. 5. tract. 11. resolut. 15. & 38.* Hinc si pœnitens imprudens complicem revelaret, servandus esset sub sigillo; immò priori jure, quia ex revelatione complicis cognoscitur sæpe numero peccatum pœnitentis. Malderus *ibidem*, & alii communiter *resolut. 111. cit.* & eadem est ratio de quacumque persona in Confessione detecta; sive ad declarandam aliquam circumstantiam, sive ex imprudentia. Reginald. *tom. 1. lib. 3. cap. 4. numer. 4. part. 5. tract. 11. resolut. 24.* in fine.

Et propositum
peccandi.

16. Pertinent etiam ad sigillum peccata, quæ absolutionem non merentur, ut si quis confiteatur propositum, etiam non revocatum, prodendi Republicam, occidendi innocentem, &c. si pœnitens illud confiteatur cum animo se accusandi, & cum aliqui detestatione, quia tale propositum explicatur in Confessione tanquam objectum pravum voluntatis præsentis; unde non potest revelari sine injuria Sacramenti: & cum ex hac revelatione

secutura foret infamia pœnitentis, Confessio fieret odiosa. Secus verò si tale propositum explicaretur animo inducendi ad id Confessarium, vel illudendi illum, aut irridendi Confessionem, vel tandem ut quædam historia: nam tunc non adesset animus confitendi. Fagundes *pr. 2. lib. 6. c. 4. n. 26.* & alii *part. 5. t. 11. resol. 25.*

17. Cadit etiam sub sigillo pœnitentia imposta; non enim potest Confessarius dicere in particulari, quam pœnitentiam imposuit pœnitenti, si illa sit signum culpæ mortalis certæ, aut dubiæ, aut peccatorum venialium specialium quoad numerum, vel speciem. Secus si pœnitentia sit ita levis, ut ex illa colligi nequeat, nisi quod pœnitens confessus sit venialia. Granado *in 2. 2. contr. 7. tract. 11. disp. 6. num. 5. p. 5. tract. 11. resol. 31.*

18. Præterea occultandi veniunt sub sigillo à Confessario defectus naturales pœnitentis sibi ignominiosi, ut defectus natalium, &c. si ab ipso dicantur, ut conducentes ad explicationem sui peccati; secus si dicantur incidenter, in quo etiam casu abstinere debet ab illorum manifestatione. Hurradus *de sacr. disput. 12. diff. 3.* Immo Malderus *de sigillo, c. 15.* etiam in tali casu putat tales defectus cadere sub sigillo, *part. 2. t. 11. resol. 29.*

19. At verò dona & virtutes pœnitentis, quæ quasi semper manifestantur ad explicationem peccati, nec ex earum manifestatione redditur odiosa Confessio, non cadunt sub sigillo. Malderus *de sigillo, c. 15.* etiam in tali casu putat tales defectus cadere sub sigillo, *part. 2. t. 11. resol. 29.*

20. Quæcumque etiam alicui communicantur extra Confessionem, quamvis dicantur cum protestatione, quod taceri debeant sub sigillo Confessionis, non cadunt sub sigillo Confessionis, sed tantum sub naturali. Raynaud. *de monit. part. 1. cap. 3. quest. 4. p. 5. t. 11. resolut. 54.*

SIGILLVM